

ВІДЗНАЧИЛИ 40-ЛІТТЯ УАПЦ В АНГЛІЇ

С. Бавид Брук, Н. Дж. (Метрополіта Канцелярія) — Відзначення 40-ліття існування єпархії УАПЦ в Англії відбулося в дні 18-19-го липня ц.р. урочисто і багаточисельно. На ці дні до Лондону з'їхалися з усіх кінців Англії не тільки православні українці, але й чимало українців католиків та євангелістів, щоб подякувати Господу за його опіку над ними поза межами померлої України.

Приїждів і першосвященник УАПЦ Блаженніший Митрополит Мстислав, він же єпископ Володимир, який є основоположником цієї Єпархії, існування якої Владика започаткував 40 років першою в цій країні відправою Служби Божої українською мовою. Прибув на це свято правлячий Єпископ сусідньої західноєвропейської єпархії Архієпископ Анатолій. На жаль, з огляду на перебування у шпиталі, не міг взяти участі у відзначенні цієї події правлячий Єпископ цієї єпархії, Архієпископ Володимир. Репрезентував його заступник голови Єпархіального управління протопресвітер С. Богатирець.

Владик — Митрополита Мстислава й Архієпископа Анатолія та Єпископа Української Католицької Церкви Августина Горняка і делегата кантерберійського каноніка, о. Ватсона зустрічав у притворі катедрі і настоятель протопресвітер М. Галиця. У відправі Святої Літургії взяли участь усі

(Закінчення на стор. 4)

М. О'Коннор планує поселитися в Ізраїлі

Єрусалим, Ізраїль. Газета „Джерузалем Пост“ повідомила, що американський адвокат Марк О'Коннор, якого недавно Іван Дем'янюк звільнив від обов'язків свого головного об'єкта, має намір поселитися в Ізраїлі.

М. О'Коннор, який походить з Баффало, Н. Й., продав судову справу І. Дем'янюка протягом п'яти років — на проєсах у З'єднаних Штатах, в апеляційних судах, а останнім часом очолював групу з трьох адвокатів на суді в Єрусалимі, що тривав вже з перервами понад п'ять місяців.

В інтерв'ю кореспондентів

пресового агентства Асоцієйted Пресс в Єрусалимі американський адвокат заявив, що йому настало сподобалося ця країна, що тепер важко залишити її. „Я маю тут багато друзів і не можу виїхати звідси“, — сказав М. О'Коннор. — Я шукаю помешкання і як тільки знайду, то маю намір відкрити тут адвокатську канцелярію.

Він сказав також, що його родина приїде незабаром в Єрусалим. „Спочатку ми спробуємо один місяць“, — додав М. О'Коннор. — Ми побачимо, як нам тут поведеться“.

СУДДІ ПОГРОЖУЮТЬ І. ДЕМ'ЯНЮКОВІ ЖІНКА-ПЕРЕКЛАДАЧ СПОТВОРЮЄ ВІДПОВІДІ ПІДСУДНОГО

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН, тел.). — Суддя Дов Левін гостро накинувся на Івана Дем'янюка тут на його процесі у вівторок, 4-го липня ц.р., обвинувачуючи його у кривдстві і відмові відповідати на питання, ставлені прокуратором Міхаєлем Шакедом і суддями.

Починаючи з цього гострого нападу був спотворений переклад відповіді Дем'янюка, що його допущилися жінка, яка перекладає відповіді Дем'янюка з української на єврейську мову.

Інцидент стався перед полуднем, коли суддя Левін запитав Дем'янюка чи він боївся, що хтось може перевернути подані ним неправдиві інформації на перевірці в Ляндсгуті, Німеччина, принесенні подання на статус ДП в 1949 році.

Дем'янюк, який, як відомо, давно признався, що подав неправдиві інформації, щоб спастись від примусової репатріації до СРСР, у наслідок якої загинули мільйони людей, відповів: „Як мій боїтись, коли сама організація казала нам як треба вивинити алікацію“, маючи на увазі ІРО.

Жінка-перекладач перекладає речення так: „Як мій боїтись коли все, що я робив, робив щоб вийти від СРСР“.

І тут власне суддя Левін почав погрожувати Дем'янюку, що це не є жадна відповідь і коли підсудний буде продовжувати відповідати у такій формі, то судді зроблять відповідні висновки“.

Опитування Дем'янюка продовжував цього дня прокуратор Шакед, а йому допомагав суддя Левін, причому обидва відносились грубо і злісно до відповідей підсудного, закидаючи йому постійно „брехню, кривдство“ тощо.

Питаючи Дем'янюка про Великий голод в Україні, Шакед намагався „вигнати“ від нього, що жиди були співвідповідальні за смерть 7 мільйонів українців, але Дем'янюк сказав, що він пригадає добре голод, хоч був хлопчиною, багато його рідних померли, але правдиві причини і наслідки голоду він пізнав у подорожах шойно у вільному світі, як дорослий чоловік.

Повторяючись до свідчень перед комісією ДП в 1949 році Дем'янюк твердив, що навіть урядники ІРО радили колишнім громадянам СРСР і воїнам Червоної армії приховати ці факти, бо грозили примусовою репатріацією, а то й можлива смерть за „зраду батьківщини“.

Мільйони людей так робили, сказав Дем'янюк, і так нам радили урядовці ІРО.

Суддя Левін питав чому він не змінив свого прізвища. Дем'янюк відповів, що прізвище не радили міняти, тому він і подав правдиве.

У дальшому Дем'янюк знов повторив, що він шойно в 1958 році при отриманні громадянства ЗСА подав правдиві інформації, бо згідно із законом тим,

що раніше були змушені подавати фальшиві інформації, щоб спасти життя, прощалося.

Прокуратура встановила, що існує розбіжність між одним свідченням Дем'янюка на процесі в Клівленді в 1981 році і тут, а саме що в Клівленді він сказав, що сам вибрав „Самбор“ або „Собібор“, як це подав урядовець в документі з 1949 року, а тут сказав свідчим, що йому підповіли один з вітків, який мав ману, щоб подав що місцевість як місце праці під час війни. Дем'янюк знов пригадав, що його опитували в жалких умовах, погрожували, вели опити англійською мовою, без адвоката, а крім того він тих свідчень не підписав.

Як і раніше, Дем'янюк сказав, що він ніколи не був ані в Собіборі, ані в Треблінці, а адвокат Йорам Шефтель ще не повернувся з Англії.

У СВІТІ

НЕВІДОМИЙ ТЕРОРИСТ застрелив кількома вистрілами з пістолі радника президента Лівану Аміна Гемасю у його власній хаті в Бейруті. Терорист натиснув на кнопку дзвінка і назвав себе носильником квітів із сусіднього магазину. Коли господар сам відкрив двері, невідомий осібка відкрив вогонь з автоматичної пістолі і дві кулі попали в голову жертви, а решта в груди і живіт. Мохаммед Шейр, який був „правою рукою“ президента Гемасю в посередництві у переговорах між християнами й мусульманами, помер на місці випадку. Бейрутське радіо повідомило про арешт двох запідозрених осіб, які перед тим були помічені поліцією в околиці хати Шейра. Крім того поліція і військові частини герметично замкнули цю частину міста, у якій жив радник президента, і перевірили кожного, хто переходив через контрольні пункти з наміром зловити вбивцю.

В ІНТЕРВ'Ю, ЯКЕ ДАВ кореспондентів іранської газети „Еттебаат“, спікер парламенту Гахемі Рафсанджани намагався скомпрометувати французький уряд і заявив, що іранський уряд отримав від прихильників теперішнього французького прем'єр-міністра Жака Шірака листа з проханням відкрити звільнення французьких закладників які перебувають в руках мусульманів-фундаменталістів в Лівані. „Послання“, якщо вірити Рафсанджани, прийшло три тижні перед французькими парламентарними виборами, які, як відомо, відбувалися в березні минулого року. Очевидно, представники уряду прем'єра Ж. Шірака категорично заперечили заяву іранського спікера парламенту і назвали її відомкою і пропагандним маневром, який мав на меті підірвати довіру французів до свого уряду.

ВИСТУПАЮЧИ ПУБЛІЧНО нікарагуанський міністер оборони Умберто Ортега заявив, що Нікарагуа планує закупити в СРСР сучасні модерні джети-бомбовики типу МІГ-21, якщо Адміністрація президента Рональда Регена далі розбудовуватиме свої мілітарні причілки в Гондурасі і доставлятиме тамтешньому уряду американські військові джети типу Ф-5. Згідно з висноженням У. Ортеги, Нікарагуа раніше не купувала советських джетів з огляду на економічні труднощі і брак відповідних летовищ для військових літаків. Тепер, на його думку, ситуація поправилася, а уряд розпочав будову військових летовищ в різних частинах країни. Раніше ЗСА заявляли, що не дозволять на стаціонування советських бомбардувальників на території Нікарагуа, навіть, якщо б це вимагало військових втручання з боку ЗСА. На думку американських військових спеціалістів советські літаки МІГ-21 можуть бути використані для зістрілювання транспортних літаків, які доставляють зброю, амуніцію, харчі, медикаменти і військовий в'їзд для антикомуністичного руху спротиву.

У ЗВ'ЯЗКУ З УБИВСТВОМ молодого ізраїльського лейтенанта Ронна Таля у смугі Газі, Ізраїль проголосив винятковий стан у цій частині окупованої землі. До Газі прибув поспішно міністер оборони Ізраїля Ішак Рабін і головнокомандуючий південною військовою округою Ішак Мордехай. Окупаційна влада заборонила арабам і палестинцям всякі поїздки, а працівники державної служби безпеки Ізраїля заарештували кількадесять палестинців, яких підозрюють в нелегальній активності. Кілька годин після вбивства невідома особа потелефонувала до французького пресового агентства в Єрусалимі „Франс-Пресс“ і заявила, що атентат виконали члени Палестинської Визвольної Організації із 17-ої ударної групи.

З ВАШІНГТОНУ ПОВІДОМИЛИ, що представники Адміністрації президента Рональда Регена позитивно вплинули на уряд Південної Кореї, щоб він не тільки погодив свої відносини з опозиційними політичними партіями, але щоб також заініціював розмови з урядом комуністичної північної Кореї. Державний департамент задовольнений теперішньою політикою уряду Південної Кореї, який погодився на зачаткування розмов з представниками Північної Кореї вже в найближчому майбутньому. Посередником між двома Кореями є Міжнародний Червоний Хрест, який працює над шістьма справами вже півтора року.

ШВЕДСЬКА ПОЛІЦІЯ заарештувала ліванця, 25-річного Елі Люїса Салібі, який нібито мав виконати, чи згідно підготувати атентат на колишнього прем'єр-міністра Лівану Рашіда Карамі. Шведські газети „Експресен“ і „Афтоблетт“ повідомили, що заганого ліванця заарештували у таборі втікачів в Монтале, 155 миль на південний захід від Стокгольму. Арештованого привезли до головної квартири поліції і працівники державної служби безпеки розпочали слідство, щоб встановити чи він дійсно є вбивцею Карамі. Салібі прибув до Швеції через Кіпр приблизно один місяць тому. В часі виконання атентату він служив механіком ліванської повітряної флотії і тому мав доступ до гелікоптера, у якому була підкладена бомба, що вбила Р. Карамі.

МОСКВА ПОШИРЮЄ СВОЮ СПІВПРАЦЮ З ІРАНОМ

Москва. Советський Союз офіційно дав до розуміння, що він поширив свою економічну й політичну співпрацю з Іраном, яка мала б значно поліпшити відносини між обидвома країнами. Пресове агентство ТАСС повідомило про поїздку до Теграну заступника міністра закордонних справ СРСР Юлія М. Воронцова, одного з довірених осіб, члена вузького кола політиків, яких тепер зручно використовувать генеральний секретар ЦК КПСР Михайл Горбачов для ведення делікатних дипломатичних справ, які вимагають особливого значення і практики.

ТАСС інформувало, що обидві країни, тобто Советський Союз й Іран, погодилися на поширення співпраці у багатьох ділянках, включно з побудовою залізничної лінії по советському боці, якою СРСР доставлятиме до Ірану різного роду товари, але як загальною припускають на Заході, в першу чергу зброю, якою дуже зацікавлені іранські екстремісти, щоб збільшити свій арсенал і змодернізувати свою армію в боротьбі проти Іраку, а після того проти інших прозахідних країн на Близькому Сході.

В Теграні, іранське пресове агентство повідомило, про хід розмов між великою советською і такою ж іранською делегаціями, які після двох днів вступних розмов і виснаження позицій політичного характеру, почали конкретизувати поодинокі справи торгівлі різними пілянок. Загальною припускають, що поява Воронцова в Теграні вказує на те, що політичний клімат між обидвома державами значно поправився і не треба

виключати підписання договорів між СРСР і Іраном хоч, як інформувать іранська преса, що такого договору не підписано.

Советські інформації про цю справу дуже скупи, але натомість іранці вже похвалялись, що договір включатиме побудову фабрик зброї, модернізування рафінерії нафти, поширення залізничних шляхів, протягнення з Ірану до СРСР оливних труб для доставки оливних ролі тощо.

У Вашингтоні, речники Адміністрації президента Рональда Регена заявили, що шукання російськими співпраці з аятоллою Хомейні ніколи не заскочили, вони були відомі раніше, а також раніше СРСР доставляв Іранові велику кількість різноманітної модерної зброї за грібні більйони доларів, але без великого розголосу, як це, наприклад, листівка з американським доставою і то не тільки до Ірану, але навіть до заприязнених з Америкою країн на Близькому Сході. Дехто у Вашингтоні натякає, що поїздка Ю. Воронцова до Сирії, Ірану й Іраку минулого тижня мала мабуть на меті добитись припинення воєнних дій між Іраном й Іраком. Між іншим Ірак є також великим відборцем советської зброї за тверду валюту. Крім того Воронцов намагався збільшити советський вплив на Близькому Сході з допомогою своїх альянтів, зокрема Сирії.

Під час триденного перебування советський високіє речники зустрілися з найвищими іранськими представниками, але у повідомленні нічого не сказано чи він був прийнятий аятоллою Хомейні.

На Філіппінах вбили міністра

Маніла. — Тут був вбитий член кабінету міністрів Філіппін Хайм Феррер, який мав репутацію найбільш послідовного борця проти комуністів.

Займаючи пост міністра в справах місцевого самоуправління, Х. Феррер організував загони ромальської самооборони в районах, де комуністи розгорнули партизанську боротьбу проти урядових військ.

Як зізнали свідки, три терористи, озброєні пістолем і автоматами, відкрили вогонь по авті, в якій був міністер. Це сталося на людній вулиці Манілі, недалеко від резиденції Феррера. Шофер міністра також вбитий.

Повідомляють, що ім'я 70-річного Х. Феррера стояло одним з перших у списку осіб, яких мали намір знищити терористи з так званої Нової народної армії. Ця комуністична організація взяла на себе відповідальність за більшість нападів на військові і цивільні об'єкти, вчинених за останні півроку, після того, як було порушено перемир'я.

Феррер став першим членом кабінету Коразон Акіно, вбитим терористами.

„Це вбивство сильно потрясло мене — сказала президент К. Акіно. — Феррер був добродушним, благородним і чесною людиною. Це безглузда і варварська акція“.

У понеділок поліція притримала двох запідозрених у вбивстві осіб.

В АМЕРИЦІ

ПЕРША ОБШИРНА АНАЛІЗА системи вищої освіти у Каліфорнії за 27 років виявила, що якість навчання зовсім занепадає коштом дослідної праці педагогічного персоналу. Після дворічної перевірки 16-членна комісія, яка складалася з вчителів, виховників і підприємців порекомендувала загальні зміни для підвищення та втримання навчального рівня. Досліді комісії теж виявили, що велику шкоду заподіяно тоді, коли університети почали обнижувати рівень, навчання, щоб мати більше студентів.

У ДЕНВЕРІ, КОЛО, в понеділок, 3-го серпня ц.р., вийшла з продукції флотії з 56-ох ракет замовлених військово-повітряною флотією ЗСА. Ця подія є й маркантною тим, що це перша позначка відновлення простірних полетів за останніх два роки.

ХВИЛЯ НАДМІРНОГО ГОРЯЧІ, що навістила частини ЗСА впродовж більше як десяти днів до цих пір спричинила біля 80 смертних випадків. Ця горяч турбує і сільськогосподарських експертів, які твердять, що це пошкодить урожаєві збіжжя як теж і худоби.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Регена обвинуватив Іран за заворушення в Мецці, а заразом похвалив Саудійську Арабію за ліквідацію заворушень. Тут же, ЗСА відкинули категорично обвинувачення іранського лідера Аятоли Хомейні, що ЗСА були причинниками цих заворушень в п'ятницю, 31-го липня ц.р., в яких загинуло понад 400 паломників, в більшості іранців. Чарльз Редмен, речник Державного департаменту, заявив, що своїми обвинуваченнями Іран хоче посилити свою кампанію напруження, залякування та нестабільності в Перській затоці“.

ЗРІСТ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, у формі вельтських господарств з одностороннім виробництвам, є дуже помітним останніми роками в ЗСА, але чи це буде мати якусь значення для споживачів ще невідомо.

Молодь вивчає танки на Союзівці

Курсанти школи українського танку на Союзівці зі своїми виховниками і керівниками.

Союзівка (В. Л-ць). — На Союзівці — відпочинково-культурній оселі Українського Народного Союзу у Кетгронських горах біля Кергонскону, проходять тепер двотижневі курси українського танку під керівництвом примабалерни Рони Приймий-Богачевської, її двох асистентів, Ані Богачевської і Кеті Кабалеро та інструкторів, яких у таборі звичайно називають

„сестричками“, або „братчиками“ і які є вже завантаженими танцюристами — Бориса Богачевського, Михайла Левницького, Павла Кравця, Михайла Павлика, Барбари Синьків, Олеси Бук Лілі Залудської, Марії Філіпович, Ребеки Максим'юк, Оксани Іванів і Тоні Руксамен.

Командантою і рівночасно виховницею відносно чисельного табору танцю-

ристів, першунів-аматорів і завантажених є Віра Кушнір в Ватерлії. Н. Й. Велика громада курсантів нараховує 65 таборників і 10 „приватників“, які мешкають з рідними і беруть участь у програмі курсів. Серед цієї величезної громади єдиний український народний танку і балету є тільки 15 хлопців, а

(Закінчення на стор. 3)

ПОМЕР С. БРИНДЗЕЙ

Філадельфія. — Український Спортивний Осередок „Трибу“ повідомляє українською спортову громаду Америки й Канади, що в неділю, 2-го серпня ц.р., несподівано помер Степан Бриндзей, широко відомий спортивний діяч, довголітній голова й до кінця життя діяч УСО „Трибу“, про живши 81 рік.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, не пов'язані з темою, коли автор сам не виражає застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Переплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дві сторони фанатизму

Фанатизм за енциклопедичною дефініцією — це іраціональний ентузіазм для якоїсь ідеї чи якогось діла. Тому не можна згорі, «а пріорі», засуджувати кожний фанатизм. Найбільші винаходи людства завдячують своєму фанатичному дослідникам. Галілео Галілей, фанатичний прихильник ідеї, що земля не є плоска, згинув в добу «святої інквізиції» з окликом «А все таки крутиться».

Коли можна велике порівнювати з малим, сучасним, то й ми, українці в діаспорі, маємо приклади позитивного фанатизму. Стефан Химич став фанатиком ідеї створення при одному з престижних американських університетів катедри українознавства. Для здійснення такої ідеї треба було зібрати мільйони, щоб з відсотків такого капіталу втримати таку катедру, чи три катедри українознавства. Це вдалося утопією, нездійсненною мрією.

Але фанатичні ідеї зумів заразити своїм ентузіазмом гурт українських молодих людей і добився того, що так створено Український Науковий Інститут Гарвардського університету, який віддав до розпорядження тому новому, центрові української науки два сполучені внутрішніми коридорами будинки.

Гарвардський Проєкт вимагає фанатичної віри, що можна його реалізувати, бо сам його автор й ініціатор, проф. Омельян Прицак, признає, що треба покоління для його реалізації: видачі друком коло сорока до «п'ятидесяти томів у оригінальній старославянській книжній мові та в українському і англійському перекладі, кожний том по кругло 600 сторінок — при нинішніх коштах друку та коштах перекладу. А все ж це діло подало реалізується.

Є фанатизм творчий і є фанатизм деструктивний. Зразком такого деструктивного фанатизму є сучасний військовий мусульманізм в Ірані, що його теократичні володарі сполучили фанатичну віру в релігію ісламу з фанатичним вузькокрайовим патріотизмом. Життєві наслідки жалюгідні. Це за урядування Джиммі Картера ті іранські фанатики, зламавши всі закони міжнародного права, захопили американську амбасаду і тримали 444 днів всіх її членів в ув'язненні, глумившись над ними і тортуруючи вічними загрозами вбивства. Іранський фанатизм не змінюється, бо все це живе його творець і державний та водночас релігійний лідер аятолла Хомейні. Кілька днів тому, конкретно у «п'ятницю, 31-го липня» р. кілька тисяч іранських паломників до святого для всього мусульманського світу міста Мекки, влаштували на вулицях цього міста політичну демонстрацію з транспарантами й окликами проти Америки, Советського Союзу і Франції, асупереч суворій забороні панівної влади Савдійської Аравії — не робити ніяких політичних демонстрацій. Прийшло до зіткнення з поліцією при чому загинуло коло 400 осіб, між ними коло 200 іранців. Тепер державна влада в Ірані зі своїм пропагандним апаратом не вагається скинути всю вину за ту масакру — на Америку, яка абсолютно не причетна до того паломництва, до внутрішніх відносин у Савдійській Аравії та до поведінки мусульманських паломників. Іран із своїми фанатичними державними лідерами просто провокує увесь міжнародний світ. Колишній президент Єгипту Анвар Садат назвав аятолла Хомейні «маніаком і блязном». Він заплатив за це життям, бо його вбили у змові, організованій звеличниками Хомейні. Але до часу дзбанок воду носить. З Іраном зірвали дипломатичні взаємини не тільки ЗСР, але й Франція, Кувейт, Єгипет та інші арабські країни, також мусульманські. Якщо Іран розпочне здійснювання своїх неприємних погроз супроти Америки і Франції, він доведе до одвертої війни, в якій виявиться, що Іран схожий на жабу, яка ногу підставляє, де коней кують. Це буде одне справжнє добро у тому лихові, яким є сучасний іранський релігійний фанатизм — іраціональна віра, що мусульманізм іранського типу завоює увесь світ. Кого Пан Біг хоче покарати — тому розум відбірає.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЦКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

У СССР тепер модно захищати шкільного типу істину як нові досягнення «гласності». Роблять це також письменники, як, наприклад, Олександр Проханов в «Літературній Росії» і О. Зверев-солдат, що повернувся з Афганістану в газеті «Советский».

Письменник Проханов свою величезну статтю назвав «Так розумію», а колишній воєн Зверев дав їй назву «Обгоріла совість». Обидва автори злостяться і тривожаться тим, що помічається в соціальному житті. В пресі згадують забутих і репресованих письменників, звільняють з праці редакторів «ведучих» журналістів. На екрані в кінці фільми, які роками лежали на полицях архівів. Це істину, і тривожить людей в СССР. Чому тривожить?

Сьогоднішня критика-нарікає — письменник Проханов, — представляє наше минуле як ряд катастроф, злочинів і глумотів. Проханов перераховує «злочини минулого» — «червоний терор», знищення «куркулів», справу лікарів, злочинність бюрократії, прославлення перемоги над Гітлером, без урахування величезних жертв влохад і майні. Бракує у списку Проханова згадки про голод в Україні.

Цей довгий список талановито зредатований, викликає у нас страх. Населення СССР виховане в соціалістичному реалізмі і

Михайло Кучер

АМЕРИКАНСЬКІ ЗОРІ В
МОСКОВСЬКІЙ КАВ'ЯРНІ

дусі, дихнувши раптовою «гласністю», розгубились. Кому вірити? — «рідній партії», яка ніколи не помінялася, чи навіть ще не знявши генеральний лінз партії. Невже партія помінялася? Невже 70 років соціалістичної історії суцільна помилка, сліпа вулиця. Критика перелюблена викраденням економічно неможливих і політичних норм.

Проханов не хоче ападіти в панику і спіймати переконати читача, що він не боїться — ми не руйнуємо суспільство та економічний механізм. Ми в старі машини вкладаємо нові двигуни, будемо нову соціальну машину.

«Старі машини» — тут це той же збанкрутований соціалістичний соціалізм.

Тривожить Проханова поява на телебаченні та «металістів» — «молодих людей з випещеними ціннічними обличчями». Країна із здивуванням дивляться на випещені ціннічні обличчя молодих людей. Вони виглядають на переможців. Переможців над ким чи над чим?

А ось обличчя тих, хто повернувся з Афганістану. Вони худі, спалені сонцем.

В очах біль, знання життя і смерті.

І плакав син-воєн, повернувшись з Афганістану, сковавши обличчя в долоні матері. «Мамо, я не хотів того робити. Мамо, вони мене примусили». І плакала мати, і плакав син.

Ось як поворотці з Афганістану бачать життя в СССР і своє місце в ньому. Промови, «кавалер ордену червоної зірки» і медалі, «за відвагу». Ол. Зверев. Він також делегат минулого з'їзду комсомольців. Він вперше опинився в Москві і був захоплений, але не довго.

Московська кав'ярня «Білий фонтан». Вештаються нафарбовані дітвора в дуже коротких спідницях, верещать, голосно сміються. Сидять хлопчики і «диким вжиттям» зустрічають музику, «звідти» — із Заходу. Советську музику, «осанту».

До столу підходить «офіціантка»-кельнерка. На її блузці три зорі — «іхні зорі» — «меді in ЮСА», білі.

Колишнього воєнка, підкинуло із стільця як пружиною. Що це, виклик тим, хто загинув там? Від кель-

нерки почали вимагати, щоб зараз, отут, відповіла «тамті» американські зорі. На обличчях кельнерки з «американськими зорями» скопились слези. Скандал із нецензурною лайкою. Викликано міліцію.

Та ж тим — «зорями» — «меді in ЮСА» — розпочав колішній воєн — ми летіли в повітря. Забуто допомогу Америки за Другої світової війни. Залишилися як пошталі вороження як до Гітлера, вороження як до Гітлера, вороження як до Гітлера. Це напередодні нової зустрічі на вершині.

У Советському Союзі серед багатонаціонального населення зформувалося враження, що переконання, що «все робиться не так. Життя взагалі, а зокрема економіка топчеться на місці і щось треба робити».

Це відчуття неспівності відповідало настрою в Росії перед Першою світовою війною. Було страх, що станеться завтра, було передчуття недалекої катастрофи.

Уже прийшов час, «треба щось робити» властиве і урядові, і населенню. У СССР почувалося незадоволення. Це незформована свідомість структурних змін мусить викликати спротив тих, кому добре живеться за існуючого стану. Система тоталітарної влади буде протидіяти кожним, навіть корисним змінам.

Закінчення буде.

В. Борщаків

ЩЕ ПРО ЦЕРКВИ ЛЕМКІВЩИНИ

музеї (останні подумали для приваблювання туристів). Інші були віддані під загляд Римо-Католицької Церкви і були перетворені на костели для прихильців-поляків, що поселилися на лемківських землях. Багато, однак, стояли зовсім опущені і дожидали своєї близької загибелі. Роки 1949-1956 були особливо жорстокі. В той час дома молитви зникали з лиця лемківської землі із застрашуючою швидкістю.

Щоб дістати ясніше уявлення про ті сумні події необхідно поглянути на загальні статистичні дані. Використовуючи біблію документальні матеріали, Лемківщина у Радіському воєводстві до Другої світової війни нараховувала 514 церков. З того числа на протязі 1939-1956 років перестало існувати 164 церкви, з яких 101 належали до пам'ятників архітектури (будівель, що охороняються державою). В повільно поданий реєстр зараховано також 6 церков-памятників архітектури знижених найбільш правдоподібно, під час воєнних дій. Отже в світлі цих даних — не війна, а мирний час наніс Лемківщині найбільшого спустошення. Особливо лемківсько-бойківське прикордоння (повіти Сянок, Лісько і Устрики Долішні) понесло великі втрати. Виятково в західній Лемківщині, завдяки енергійним старанням Римо-католиць-

кої ієрархії Краківської архідієзії, ця справа була скоро приведена до порядку: церкви, що належали до Краківського воєводства були повернені для культурних цілей і охоронені від знищення.

Коли хвиля спустошення церковних скарбів з 1956 роком пригальмувалася, то проблема загрозливих пожеж все ще давала актуальність. З кожним роком болочна ліста втрачала тільки одну причину страху, вининно видождувалася таким селами як Ставіша, Гульче, Кулишів, Нова Весь... і та «ліха іскра» мабуть й досі не сгасла. Можна сподіватися, що найновіші старі дослідники принесуть ще не одне сумне відкриття у даній ділянці.

І даремно будемо шукати тих нещасливих церков як в українській, так і чужинській науковій літературі. Не діджались вони своїх дослідників, які б їх опрацювали та ілюстративно удокументували. Вони втрачені назавжди не тільки для Лемківщини, але й для всього культурного світу. Загинули разом з церквами й чимало старинних ікон, хрестів, хоругв, книг та інших цінних церковних реліквій — одні загинули безповоротно, а інші ще десь існують. Так, наприклад, значну кількість реліквій поміщено в історичному музеї в Сяноку; унікальний збірку ікон (коло 400) згромаджено в Новому Санчі та

інших місцях Лемківщини. Ці збережені реліквії представляють собою досить обширний матеріал для характеристики і у значній мірі дають уявлення про загальну красу тих знищених церков.

Як могла статися та неможливі трагедія, що й до того в мирний час і в цивілізації базованій на принципах християнства? Чим руками і з якою метою це робилося? Ціми і подібними питаннями цікавилися і на них намагалися дати відповідь вже віддавна дощити багато любительів мистецтва. Ця тема порушувалася у численних польських наукових часописах, критичних публікаціях, монографіях опрацюваннях, а то й находила свій відгомін в белетристиці та поезії. Проте всі ці автори, з малими винятками, перейняли односторонню і легко зауважити в них затушовування та замовчування. На грунтовну відповідь це чекаємо від провідного історика мистецтва.

Попри сказане прислуговує, однак, вдалість деяким діям польської культури, які піднімали в своїх працях до розуміння ролі мистецтва. Серед них вирізняється Рихард Бриквоський (працівник Інституту Мистецтва ПАН у Варшаві), який зацікавився проблемами зв'язаними з охороною шораз до більше зникаючих скарбів минулих епох. Його сміливі слова критики віддавна нам знамі. Він, мабуть, перший з овіх сучасників-мистецтвознавців оцінив характерну рису

(Закінчення на стор. 4-й)

Одинадцятий збірник „Слово“

Вийшов з друку новий одинадцятий збірник „Слово“ — неперіодичне видання, присвячене літературі, мистецтву, критиці і мемуаристичі, що його видає Об'єднання Українських Письменників „Слово“. Складалося так, що цей новий, одинадцятий з черги, літературний збірник вийшов саме у двадцятип'ятиріччя від започаткування цього видання. Саме у п'ятнадцятому 1962 році, коли наші письменники у діаспорі вже в загальному зуміли знайти місце поселення, головово на гостинній американській землі, а в Україні прийшли перші випуски так званих шестидесятників. Президія ОУП „Слово“, що укомплектувалася ще в 1954 році в Нью-Йорку, здійснила свою постанову та випустила у світ перше число збірника „Слово“ — велику на 500 сторінок друку книгу, в якій надруковано зразки творчості українських письменників, які опинилися поза Україною у висліді останньої війни. В цьому першому випуску понад сорок праць української літератури заперезували свої твори: поезії, прозу, літературно-критичні праці та спогади, засвідчуючи живучість українського літературного процесу, що йде впері і таким же процесом в Україні. За двадцять п'ять років вийшло вже одинадцять об'ємистих збірників і вони доказують, що наші письменники, які живуть поза Україною, не перестають працювати для українського літературного процесу.

Останній одинадцятий збірник приписується у увазі на несприятливі обставини. Саме, коли цей збірник був відданий до друкарні, помер головний редактор цього збірника Юрій Стефанік. Хоч від смерті Юрія Стефаніка проминуло вже два роки, то на долю збірника впала інша нещаслива пригода, а саме збанкрутувала друкарня, в якій друкувався збірник. У висліді цієї події пропав готовий склад і втрачено доступ до підготовлених матеріалів. Щасливо вдалося вийти з цієї непередбаченої колізії; збірник був переданий до іншої друкарні і ось появилася, нехай спізнено, завдяки співпраці Видавництва „Новий шлях“ у Торонто, а головово його керівника-редактора Василя Верига.

Цей збірник появляється в умовах утрати головового редактора Юрія Стефаніка; йому присвячене головове слово у збірнику, що його автором є перший редактор „Слова“ Григорій Костюк. Більшість матеріалів зредатував і підготував до друку цей Юрій Стефанік. За даним зразком першу частину збірника вивопенє поезія. Тут, Еммою Андєвською — в поазбучному порядку — починаючи, а Володимиром Яновом кінчаючи (обидвоє автори з Європи), щільний вахляр авторів різних поезій, між ними чи не найбільше жінок-поетес: Віра Вовк, Віра Ворскло, Марія Голод, Степанія Гурко, Марта Калитовська, Зоя

Когут, Світлана Кузьменко, Марія Ревакович, Олександр Черненко. При них кілька чоловічих імен, хоч між ними такі поети, як Олександр Веретенченко й Ігор Качуровський, можуть згубитися. Та про перевагу поетес у літературі вже го-лосно говорять і в Україні, значить і за український Парнас посягає визволенна жіночка. Масмо і нові переклади Гете і Верлена у майстерному вислові Святослава Гордінського, який — як і в попередніх збірниках — відповідає за підбір поезії.

Проза в нас по-його видохіді слабше. Хоч між включеними у збірник авторами прози є такі відомі письменники як — Олександр Ізварський, чи Ігор Качуровський, то в загальному проза не дорівнює поезії. Тут зразком може послужити короткий нарис Райнера Марії Рільке під назвою „Про того, хто підслуховує камінь“ у перекладі Олександра Ізварського. На трьох сторінках цей великий німецький поет, який теж і був неперевершеним прозаїком, розгортає тему, що виходить далеко поза повсякдення. Це який розвинута тема, що її він присвятив Микельанджело у своєму вірші, в якому сказано:

Мій грубий молот,
що різбиш поволі
у людську форму
що камінну брилу,
держить рука,
що її і міць, і силу
дарує Він;
бо тільки з Його волі
творити можу.
Він у неба колі
оформлює усе
без молота і рук...
Це Він, хто творить
без зусиль і мук
красу, що вічна
в часу авреолі.

Цей переклад з Рільке у збірнику — це найкращий зразок для наших прозаїків. Велика проза — це не завжди великий твір; ось велика проза у малому творі, що вмістився на трьох сторінках.

У збірнику масмо три драматичні твори. Перш за все надруковано дві драми Миколи Понеділка „Знедолені“. Понеділок написав цю драму для таборового театру у Шляйсаймі, в Німеччині, ще в 1947 році. Тоді Понеділок ще був актором і виступав у цій виставі. Це напевно перша його сценічна картина. Крім того масмо сценку Мирона Левицького з життя бгів на Олімпі під назвою „Фіско-Афродіті“, як і драматичну поему Яра Славутича „Світлиці“.

У статтейній частині збірника Олександра Копач пише про поісті Тараса Шевченка, наслідуючи як ця занедбана ділянка творчості нашого Кобзаря наразі знаходить визнання і в чужого читача завдяки перекладам на чужі мови. Ольга Вітошинська у своїй праці наслідуючи творчі взаємини двох наших передових письменників Лесі Українки і Ольги Кобилянської. Дмитро Чуб написав цікаву ста-

(Закінчення на стор. 4-й)

Роман Р. Голіт

СХІДНЯ ПОЛІТИКА ВАТИКАНУ

III.

Папа Григорій XV оснував у 1622 році Конгрегацію Поширення Віри, яка тепер, після Собору Ватиканського II, називається „Конгрегація для Благоустановлення Народу“, то першим секретарем цієї Конгрегації був о. Францішко Інголті. В його архіві о. д-р Хома знайшов багато місць, що відносяться до нашої Церкви, головово листування митрополита Йосифа Вельяміна Рутського. Чому відмовлено патріархат? „Рішено не робити тепер тої новості, щоб ще більше не дразнили і не віддалявали греків Сходу (Візантії) від Унії і св. Римської Церкви“. Що у зв'язку з цією відмовою поніс велику втрату український народ, Унія і Церква, цього не взято під увагу. Якщо б було дішло до спільного синоду в 1629 р., то за словами о. д-ра Хоми, „Унія не переживала б таких тяжких хвиль три роки пізніше, під час вибору нового короля Володислава IV, а описів в 1649 р. під час Зборівського договору гетьмана Богдана Хмельницького з поляками і в 1658 р. під час Гадяцької угоди, бо в 1629 р. були підстави до замирення „Русі з Руссю“ (повторюючи слова митр. Рутського з-перед 300-років)“.

У третьому розділі о. д-р І. Хома обговорює „Деякі перших інструкцій Конгрегації поширення віри відносно Церкви на Русі-Україні“.

У цьому розділі читаємо, що новий Папа Урбан VIII на засіданні Конгрегації Поширення Віри (7.2. 1624р.) заборонив русинам змінити обряд з руського на латинський. „Втеча — перехід на латинський обряд руських аристократичних родів із своєї рідної Церкви була дуже болочою ранаю Української Католицької Церкви“. Неодні з наших Владик гаряче оплакував цю втрату, зокрема митр. Рутський та й прохав Апост. Престіл про заборону змінити обряд“. Декрет і письма Папи Урбана VIII про заборону зміни обряду, які мали дату 10-го

лютого 1624 р. і були адресовані до польського короля Зигмунда II, до польських єпископів і апост. нунція Лянчелотті. Король і нунцій не проголосили того декрету, але повернули назад до Риму зі своїми заваганнями. Нунцій пропонував обмежити заборону до монахів і питомців, на що погодилася Конгрегація. Наша Церква і наразі знає велику шкоду, каже о. д-р Хома, бо втратили майже всю аристократію, що перейшла на латинський обряд і сполучилася. Проти Унії був папський нунцій в Польщі, польський єпископат, єзуїти, бернардини і домінікани. „Дві головні причини підтримки Унії в інструкції з 7-го травня 1625 р., апробованої папою Урбаном VIII, є актуальні до сьогодні. Перше, що через нашу з'єднану Церкву є надії предняти до Апостольського Престолу європейський Схід, а друге, що на прикладі нашої Церкви православні можуть бачити, яка їх доля в з'єднанні“.

Далі читаємо, що ідея спільної зустрічі з'єднаних і нез'єднаних і виринула ще перед 1617 роком, а справу спільного синоду предкладено на соймі в 1623 році в Варшаві. В наступних роках ті спроби релігійного порозуміння продовжувалися і треба відмітити, що це сталося після багатьох років полеміки, а навіть насилья (мучеництво архієпископа Йосифа Кунцевича в 1623 р.). „Підвигідає, що в обох протилежних собі таборах знайшлися провідні люди, котрі зуміли стати вище і простягнути собі руки“.

У четвертому розділі „Зв'язки Крижівської єпархії з Київською митрополією в XVII ст.“ о. д-р Хома заподас історію цієї єпархії.

Нинішня Крижівська єпархія була створена 17-го червня 1777 року, але її історія сягає початків XVII сторіччя і вона зв'язана з історією сербських утікачів перед турками. Отець Методій Терлецький, василіанин, від серед тих поселенців місіїну працю. Залишив Югославію, як став єпископом Холму. На прохання єпископа Лонгина Брановича, митрополит Рутський включив цей єпископат в число єпископів Київської Митрополії. Цей акт підписано в Мінську, 1-го серпня 1635 року. Ряд інших наших василіанів від місіїну працю серед валахів, а відтак, серед басвалівських українців — поселенців західного Закарпат-

тя і Галичини. Первні іхні оселі — це Керестур і Коцур. В часі існування Барбарерум — духовної семінарії у Відні (1775-1784 рр.) — студії там закінчили 29 семінаристів з Галичини, 32 — зі Закарпаття, 14 сербів і хорватів і 41 румунів.

З нагоди Ювілею 600-річчя оснування крижівської єпархії, Блаженніший Патріарх Йосиф у своєму посланні між іншим згадує, що: „Саме Крижівська єпархія — основана буллою Папи Пія VI з 17-го червня 1777 р. — то найстаріша єпархія на українських поселеннях і вона завжди тісно лучиться і обрядом, і правом зі своєю Матір'ю“.

У п'ятому і кінцевому розділі „Нарис історії храму Живоцької Богоматері Св. Мучениць Сергія і Вахка в Римі“ о. д-р Іван Хома дає докладну історію української парохії в Римі. За стараннями київських митрополитів, щоб мати власну церкву в Римі, сягають часів митрополита Рутського, коли він в 1625 році назначив першим прокуратором нашої Церкви о. Миколу Новака, василіянина. 12-го травня 1639 року Конгрегація Апостольської Візантійської влади Папи, на його наказ і доручення, встановила, рішила і зарядила віддати церкву святих Сергія і Вахка з прибічним будинком на оснування там Колегії Нації Русинів... Папа Урбан VIII потвердив 8-го лютого 1641 р. наперед встановлений декрет, додаючи йому силу ненарушеного апостольського потвердження, щоби всі його ненарушено зберігали“. Також Папа Лев XII, творчия 18-го грудня 1897 р. „Руську Колегію“, писав: „Ми звернули увагу на церкву святих Сергія і Вахка з приналежними будинками, які вже Урбан VIII ласкаво подарував Русинам“.

Між 14-ма ілюстраціями, читач знаходить копії двох будівель Папи Урбана VIII, храм св. Сергія і Вахка з їхніми іконами, дві ікони Живоцької Богородиці й внутрішній і зовнішній вид цієї церкви.

Ця праця видана на гарному папері й заслуговує на велике припизнання о. д-рові Іванові Хомі, за його публікацію історичної вартості.

Кінець

ПОМОЖІТЬ СКІНЧИТИ БУДОВУ БУРСИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ У ПОЛЬЩІ

Про єдину в Польщі початкову школу з українською мовою навчання ім. Тараса Шевченка в Білмі Борі коло Кошаліни писалося вже багато в українській пресі. Тому, що учнями цієї школи є діти українських переселенців, головно лемків, розсіяних по всіх закутках Польщі, при школі мусить існувати бурса (гуртожиток). Будову такої бурси, по кількісній підготовці, українці в Польщі почали у вересні 1986 року, фінансуючи роботу з пожертв української громади в Польщі і на поселеннях в країнах західного світу.

Первісно були надії на поважну фінансову підтримку від польської держави. Але вже в ч. 5 „Нашого Слова” з 1-го лютого 1987 року Будівельний комітет подав звернення до української громади під наголовком: „Розраховуймо на себе”, де, м. ін., сказано: „Розрахунок на дофінансування білобірської будови державними установами, при нинішньому стані економіки країни, стає малореальним”. Висновок ясний: українці мусять збудувати бурсу власними силами, себто силами українців у Польщі, в Канаді, Америці і в інших країнах поселення. Якщо ми цього не зробимо, потерпять наше наймолодше покоління в Польщі, наша надія, наша будучність.

Недавно наша Філія Суспільної Служби у Вінніпегу отримала листа від провідних українських діячів в Польщі з тривожними вітками про скрутну ситуацію Будівельного комітету: „Банковий рахунок на день 15-го червня 1987 року дорівнював нулю, а це, зрозуміло, загрожувало припиненням на деякий час будови. Припинити щонебудь у нас дуже легко, натомість рушити з місця неможливо складно”.

Сказано ясно: гроші вичерпалися. Продовження будови буде залежати лише і виключно від надливу дальших пожертв, у тому і від нас, українців Канади й Америки.

Звертаємося до всіх, хто до глибини серця боліє долею українців в Польщі: сягніть до глибини своєї кишені і допоможіть скінчити будову бурси для українських дітей у Польщі. Ваші дані, за посвідкою для доходу податку, просимо слати до Центрального ЦСУК (Ukrainian Canadian Social Services, Head Office, P. O. Box 168, Stn „M”, Toronto, Ont., M6S 4T3), або до Філії ЦСУК у вашій околиці, або до нашої Філії на адресу: Ukrainian Canadian Social Services, 456 Main St., Winnipeg, Man., R3B 1B6.

В Америці можна слати до ЗУАДК на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, 1319 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa., 19141.

Осип Сливинський,
секретар Манітобської Філії ЦСУК

Виставка архіву УСС у Кергонксоні

У Кергонксоні, Н. Й., відбулася в дні 20-го і 21-го червня 1987 року в залі церкви св. Трійці виставка архіву Легіону Українських Січових Стрільців (УСС) та матеріалів до історії Української Галицької Армії (УГА).

Виставку влаштувала Головна управа Об'єднання Бувших Вояків України в Америці (ОБВУА) при співвиставці відділів ОБВУА в Ньюарку, Н. Дж., і в Кергонксоні.

Голова ОБВУА Осип Труш і член Головної управи ОБВУА Кость Гречак при везли із собою ці незвичайні цінні експонати, пов'язані із подіями УСС-ів, та інші експонати з тієї доби відродження української військової сили, щоб відповідно розмістити ці експонати і приготувати до відкриття виставки. Це забрали ім не тільки цілий день, але майже цілу ніч праці.

Архів включав емієми, документи, знімки, автентичні відозви, прапори, а навіть кріси, яких зживали УСС-и в тому часі.

Естетичне розміщення експонатів робило незвичайно гарне враження і відвідувачі могли мати повну нагоду, оглядаючи ці рідкісні історичні пам'ятки нашого славного минулого. Навіть і те, що електричне освітлення у цій частині зали поспулавало, не зменшило ефекту виставки.

Ці експонати нагадали відвідувачам виставки ті пам'ятні часи, коли говорила зброя УСС-ів, включно із завершенням Листопадового чину. А це була тільки частина того, що привезли з Європи, де зберігався цей архів, спочатку у Відні, Австрія, а коли Відень зайняли большевики в 1945 році, архів перевезли до Мюнхену в Німеччину. Заходами і завдяки жертвам деяких організацій та окремих осіб і їх фінансовим жертвам, зокрема Суспільній Службі Комбатантів у Філадельфії і Головній управі ОБВУА, архів перевезено до ЗСА в червні 1985 року і приміщено у військово-морському секторі Українського музею в Нью

Йорку, де він буде початком постійної виставки українських військових формаций — УПА, Української Дивізії та інших.

У Кергонксоні відбувається багато різних цікавих і вартисних виставок, наприклад, картин наших митців, колекції медальонів, монет, вартисних книжок, ноші тощо; але архів цих рідкісних і унікальних експонатів заслуговує на особливу увагу.

В суботу вечором були висвітлені прозорі матеріали, знімки визначних УСС-ів: полковника УСС Гриця Коссака, Софії Галечко, Олі Підвищоцької, сотника Івана Цяпки-Скоропадка, сотника Зенона Носковського, Романа Купчинського, підхорунжого Лева Лепкого та багатьох інших, а також події того часу, УСС-и в окопах на Мавіші 1915 року, маршів УСС-ів тощо. На жаль, концерт хору „Думка” на Союзіві перешкодив відвідинам виставки і тільки дослівно кілька осіб мали змогу бачити ці прозорі.

Перевезення архіву з Європи до ЗСА, відновлення, консервація і копіювання цих матеріалів вимагали і далі вимагали великих коштів. Нечисленні відвідувачі виставки, оцінюючи вартість архіву, щедро відгукнулися на заклик організаторів своїми жертвами.

Суспільна Служба і Головна управа ОБВУА мають у плані перевести ці матеріали у формі альбому з нагоди 75-ліття вимаршу УСС-ів до бою. Тому заклик і прохання до громадянства залишаються далі актуальними.

Пожертви можна пересилати на адресу: „Самопоміч” в Ньюарку: Self Reliance Federal Credit Union, 734 Sandford Ave., Newark, N. J. 07106, Archives USS, N. 4175. Головній управі ОБВУА, зокрема голові О. Трушіві і членові К. Гречаків, належить признання і подяка за їх глибоку жертву праці над збереженням цього важливого архіву.

Р. Б.

Молодь...

(Закінчення зі стор. 1)

Група інструкторів.

решта це дівчатка різного віку від 7-18 років життя, різних зацікавлень, характерів, уподобань тощо. Одна студентка, яка фактично є вчителькою танку на Фльориді, досягає вже 30 років життя, але вона повністю партиципує в усіх теоретичних викладах і практичних вправах.

Очевидно, курсанти походять з різних місцевостей З'єднаних Штатів Америки і Канади; декілька прийшли аж з далекої Аризони і Каліфорнії. Під час курсу мова йде також про танкову огляд, культуру українського танку, техніку, піднесення танків на вищий рівень, мистецький вигляд.

Приглядаючись з віддалі до інтенсивних проб, які розпочинаються зараз по сніданку і дуже часто тривають до пізнього вечора, якщо є така потреба, кореспондентів „Свободи” вдалося, між іншим, порозмовляти з керівником курсу Р. Приймим-Богачевською, яка похвально висловила про нашу українську молоддь, про її працьовитість, зацікавленість, українським танком, який тримає молодих людей, при українстві, навіть тих, що

вже не говорять мовою батьків. Багато з учениць Р. Приймим-Богачевської після кількох курсів навчилися, або вчаться української мови, змінили своє наставлення до української організації, беруть участь на місцях їхнього проживання в усіх починах громади.

Відповідаючи на питання, що всестак манить українську молоддь з усіх сторін приїжджати на курси танку на Союзівку і „Верховину”, оселю УБСоюзу, Р. Приймим-Богачевська радісно усміхнулася і без вагання сказала: „велика любов до українського танку, української культури і візі дружних переживань в колі своїх ровесників”. Треба відмітити, що молоддь любить і шанує свою вчительку і виховницю, яка, не зважаючи на втому, докучливу спеку літа та інші невідомі молодому поколінню.

У програмі курсу різні прерізні танки, регіональні, стилізовані, тобто наближені до балету та інші. Більшість танковиків, навіть ті, які у перших двох днях нарікали на „змучення”,

СУД НАД МОЛОДИМ німецьким летуном Матіасом Русом, який порушив советський кордон і перелетів малим літаком типу „Сесна” з Фінляндії до Москви й приземлився на Красній площі, розпочинається 15-го серпня цього року. Британський кореспондент тижневика „Сандей Таймс” Едмунд Стівенс, повідомляючи про цю справу з Москви, пише, що суд триватиме тільки три дні, і буде відкритим для зацікавлених і акредитованих кореспондентів. Після того заведе рішення суду у справі Руса. Вміжні західнонімецька амбасада в Москві і родина роблять заходи перед советськими речниками, щоб добитися звільнення недосвідченого летуна, який, мовляв, не здавав собі справи зі свого вчинку.

СОВЕТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило про запуск чергового советського „спутника”, названого „Космос 1870” на покладі якого знаходиться великий радарний апарат, який досі ще не випробовувався у стратосфері. Американський журнал „Авіейшен Вік енд Спеіс Техноложі” пише, що новий советський „спутник” важить від 15 до 20 тонн.

У САВТ БЕНД, ІНД., в неділю, 2-го серпня ц.р. тисячі умово пошкоджених спортсменів, несучи прапори 72 національностей, вмаршували на стадіон університету Нотр Дам й ним відкрили міжнародні спеціальні спортивні літні ігрища 1987 року. З участю 4,700 замівців і ігрища є найбільшим відколи Юніс Кеннеді-Шрайвер започаткувала їх в 1968 році для заохоти до змагань умово пошкоджених осіб.

ІНЖЕНЕРИ НАСА в понеділок, 3-го серпня ц.р., включили електричний струм у міжпростірній ракеті „Дісквері”, вперше від більше як рік часу і це започаткувало приготування ракети до першого її польоту від катастрофи „Челленджера”. Крайове управління авіонавтики і дослідження простору запланувало вилет „Дісквері” на 2-ге червня 1988 року.

З ОГЛЯДУ НА ЗАГОСТРЕНІ відносини між Іраном і Савдійською Аравією, що заіснували у наслідок заворушень в Меші, ціни на нафту підскочили до понад 22 дол. за барилку. Біржа є в страху, що ці непорозуміння можуть спричинити затримку у перевозі нафти через Гормузську протоку.

З ВАШІНГТОНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що з Пентагону наказано негайно перевезти до Перської затоки всім вертолетів-міновинищувачів для допомоги американській флотії знайти і знищити міни на морських шляхах — протоках торговельної флотії. Тому, що ЗСА не має кораблів міновинищувачів, які б надавалися на таку працю в Перській затоці, то негайна висилка туди саме вертолетів нікого не здивувала.

Виставка 20-ти мистців у граді в Гантері

Гантер, Н. Й. (І.Д.). — Після Служби Божої в неділю, 5-го липня ц.р. Наталія Макаревич відкрила чергову виставку картин двадцяти наших образотворчих мистців. Проф. Ярослав Лешко, що викладає мистецтво у Сміт Каледжі в Норт Гемптоні, Масс., мав вступне слово. Він підкреслив велику працю наших мистців і організаторів виставки. Цими виставками ми надаємо характеристику нашій громаді і висловлюємо бажання, як ми хочемо, щоб нас спостерігав зовнішній світ. Цими виставками підкреслюємо один з головних коренів нашої гантерської громади.

Виставка є чіткою маніфестацією заходів місцевої української громади надати культурний тон нашому перебуванню в Гантерських горах. Ця виставка пов'язана з багатьма іншими подіями вакаційного календаря, з виставками Ека (Едварда Козака) з синами Юрієм і Яремою, з виставкою Людмили Морозової, Я. Вишницького й інших; пов'язана з концертами під керівництвом д-ра Гіора Соневіцького. В серпні тут відбудеться семінар УВА.

Всі ці імпрези зливаються в одну багату програму. Одним з наших успіхів буде концерт відомого оперного співака з Метрополітаної опери бас-баритона Павла Плішки, що співатиме на тлі картин мистця Михайла Мороза. Картини М. Мороза були на всіх збірних виставках у Гантері, що підкреслює привязаність Морозову з Гантером і гантерською громадою. Треба радити, що такі мистецькі сили як Едвард Козак, Михайло Мороз та інші є так інтимно

пов'язані з Гантерським світом.

Деякі мистці відкидають природу як підставу для мистецтва, шукаючи інших коренів у світі абстракцій. Що в'яже багатьох мистців нашої виставки, — то це їхнє глибоке розуміння, що природа — це невичерпна тема, що її кожен мистець у свій власний спосіб інтерпретує. Цьогорічна виставка, як і слід, підкреслює наше культурне стремління, тематичні й естетичні наставлення мистців, драматично представлений погляд на світ, пов'язаний з глибокою увагою до природи та її різноманітностей.

У виставці взяло участь 20 мистців, що виставили

свої найбільш характерні картини їхньої образотворчої праці. Подіємо їх за абеткою: Бабюк Роман, Бачинська Оксана, Божемський Богдан, Бутувицький Михайло, Вишницький Ярослав, Гніздовський Яків, Голубець Зенон, Доманик Богдан, Дядинок Ольга, Козак Едвард, Юрій і Ярема, Лада Софія, Левіцький Мирон, Михалевич Тарас, Морозова Людмила, Мороз Михайло, Райні Роман, Титли: Богдан і Галина. Між картинами переважали квіти, природа, красиви.

Пополудні того ж дня заходом д-рів Ярослава й Дарії Миндюків відбулося висвітлення прідаків і цінних прозорік „Життя і діяльність Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого”. Пояснення давала д-р Дарія Миндюк.

Замість квітів на свіжій могилі

бл. п.

ТЕПЛІ КОХМАТ

Матері нашої співробітниці Анастасії Плєскул
\$100.00 на СЛУЖБИ БОЖІ в Гурді
зложили
ПРАЦІВНИКИ В-ва „СВОБОДА”

В пам'яті

бл. п.

Д-ра ВАСИЛЯ ВИШИВАНОВОГО

на Збірник „РОГАТИНЩИНА”

100.00 доларів

зложили кол. шкільні товариші:

ЛЕСЯ УГРИН-САЛИК, БОГДАН КУДРИК,

ЯРОСЛАВ ПАСТУШЕНКО,

ГРИЦЬ ШАРАНЕВИЧ

Для Родини складаємо глибокі співчуття.
КОМІТЕТ „РОГАТИНЩИНА”

ПОДЯКА

Дня 28-го червня 1987 року відійшов від нас у Вічність

бл. п. д-р прав

Володимир Петришин

Цього дорогого складного подляку Вечному о. докторі мітратові Василеві Махузові за відправлення Панакхії та всі похоронні відправи, за відвідини в шпиталі і ширі прощальні слова під час похоронів.

Дякуємо всім нашим Рідним, Приятелям і Знайомим за висловні співчуття, молитви, участь в похоронних відправах, похороні на Службі Божій, квіти, на церкву св. Йосафата в Трентоні, Патріярший Фонд і на Український Гарвард.

Сердечно дякуємо панам: Махузові Копаніч, Іванові Голови, Стефанові Шинкевичеві, Іванові Бігуневі й іншим співісам за гарне відправлення відправи. Паням з церковного Секретариату під проводом п-ні М. Кердаш за приготування тризни.

Спеціальна подяка п-ні Дарії Кузик і п. Іванові Гайтковичеві за зворушливі прощальні промови під час похоронів. Рішучо дякуємо п. Іванові Микитин і Оксані Микитин за приготування написів на квітах і за переведення збірок на українські установи.

В пам'яті Покійного зложили:

На СЛУЖБИ БОЖІ: (в Трентоні) родина Мрочко, Ігор і Дарія Сенік, Орест і Лєся Сенік, Марія Сенік, Ірена Скрипчук, Романа Мидик, Роман і Анастасія Шинкевичі, родина Гіль, родина Грибовські, Василь і Ярослава Лєські, Йосиф і Катерина Куць, Михайло й Анастасія Бойчук, Валя Джукіч, Мірослава Глущок, І. Ожеп.

На ЦЕРКВУ СВ. ЙОСАФАТА в Трентоні, Н. Дж.:

по 25.00 дол. — Марія Сенік, Орест і Александра Сенік;
по 10.00 дол. — Еґен і Лєся Обаранець, Люба Гойнюк, Ірена й Андрій Турчин, Еміль Панасюк, Стефан Шинкевич,
Наді і Іван Гайткович;
500.00 дол. — зложила Марія Петришин.
Разом 610.00 дол.

На УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД:

250.00 дол. — Марія Петришин;
25.00 дол. — Ірена Скрипчук;
по 20.00 дол. — Галина Сиротюк, Оксана й Іван Микитин, Марія і Ярослав Скрипчук;
по 10.00 дол. — Ярослава Лабка, Ірена і Петро Пліс, Люба Мриглоцька, Еміль Панасюк, Ліда і Славо Кіржецький, Іван і Софія Головка.
Разом 395.00 дол.

На ПАТІРІАРШИЙ ФОНД — СВ. СОФІЯ:

250.00 дол. — Марія Петришин;
по 50.00 дол. — Ігор і Дарія Сенік, Орест і Александра Сенік;
30.00 дол. — Орест Побігуш;
по 25.00 дол. — Ірена Скрипчук, Віра і Теодозій Сендік, Наталка і Роман Кузик, д-р Володимир і Уляна Король, Дарія Кузик;
по 20.00 дол. — Марія Савуча, родина Кіржецькі, Ольга Дубик, Марія і Ярослав Скрипчук;
по 10.00 дол. — Галина Сиротюк, Марія і Михайло Глущок, родина Мрочко, Ірена й Андрій Турчин, Люба Мриглоцька, Іван і Софія Головка, Галина Костюк.
Разом 665.00 дол.

МАРІЯ ПЕТРИШИН з РОДИНОЮ

В сороковий день смерті будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ за СПОКІЙ ПОКІЙНОГО у Трентоні, Н. Дж., 7-го серпня 1987 р. в церкві св. Йосафата, у Вудстоці в Канаді і у Гурді у Франції.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

діяється офіційно відколи з Членами Фондуції,
Професорами і Студентами УВУ та Українською Громадою,
що 7-го липня 1987 р. відійшла у Вічність

бл. п.

КАТЕРИНА КОЛЕНЯК

МЕЦЕНАТКА ФУНДАЦІЇ УВУ

Опечаленій Родині Покійної складаємо висловні глибокого співчуття.
Управа Фондуції УВУ

Зі жалем повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в неділю, 2-го серпня 1987 р., ненадійно помер наш Невіджальований БРАТ, ВУЙКО Я ШВАГЕР

бл. п.

СТЕПАН БРИНДЗЕЙ

нар. 1-го березня 1907 р. в Станіславові, Зах. Україна, провідний член кооперативного руху в Україні, довголітній член праводу спортивного товариства „Тризуб” у Філадельфії та других суспільно-громадських організацій в Україні й Америці.

ПАРСТАС — четвер, 6-го серпня 1987 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні М. А. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН в п'ятницю, 7-го серпня 1987 р. о год. 9:30 ранком з похоронного заведення до церкви Царя Христа, а заїдос по СЛУЖБІ БОЖІЙ на кладовищі Пречистої Діви Марії у Fox Chase, Philadelphia, Pa.

У глибокому смутку:
сестра — МАРІЯ з чоловіком інж. ІВАНОМ КУЗЬМСЬКИМ
сестринка — ОЛЕНА з чоловіком д-ром ВОЛОДИМИРОМ КАРПИНЧИЧЕМ і дітьми ТАНЕОМ і НАТАЛІОЮ
сестринка — МАРТА КУЗЬМСЬКА
брат — ЮРІЙ і сестра АННА в Україні
Дальша Родина в Україні і Америці

Пожертви замість квітів просимо складати на розбудову Спортивного Центру „Тризуб”.

23-го серпня 1987 року

Посілість УСОсередку

„Тризуб”

при дорогах: Канті Лайн і Повер Стейт Родд

Горшам, Па.

Окружний Комітет УНСоюзу Філадельфійської Округи

впашовує

Союзівий День-Пікнік

Початок о год. 1:30 по полудні

До участі запрошується все українське Громадянство, Членів Союзу м. Філадельфії та всі доокопишні місцевості із сусідських стейтів Нью Джерзі, Делавар, Меріленд і Нью Йорк.

ПРОГРАМА ДНЯ:

- Піднесення прапора, год. 1:30 по пол.
- Посвячення павільйону збудованого на „Тризубів-у”, коштом УНСоюзу — год. 2-га по пол.
- Гуцульські танці — український гуцульський танцювальний ансамбль „Черешов” в Філадельфії
- Відзначення Заслужених Союзівців
- ЗАБАВА при звуках оркестри „КАРПАТИ”
- Цінні виграші для гостей
- Весь час буде чинний буфет з добрими українськими стравами та холодними напінками

Український Народний Союз
пошукує досвідчених
АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знаннями української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісійного
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Відзначили...

(Закінчення зі стор. 1)

періодичну і безоглядну в засобах політики чорно-царської Росії. Ролью найбільш деморалізуючого в Україні чинника виконує Російська Православна Церква та її патріархія.

Як у минулому, так зокрема і в цьому жахливому столітті, зневажаючи вікові релігійні християнські традиції українського народу Москва злочинно присвоює собі початки історії християнства на Русі-Україні, топча ногами загарбника найбільший Божий дар людності — його рідну мову. Здобувши з ласки совєтської влади вирішальний вплив на обсяду епархії і парафій своїми людьми, та користаючи з великих матеріальних субсидій уряду СССР, московська патріархія вже від кількох років розпочала у світі надвичайно посилену акцію за легалізацію її претенсій на очолення нею всієї Вселенської Православної Церкви на Великому Сході. З тією метою московська патріархія прагне використати славу річницю Тисячоліття Хрищення Русі-України, щоб

гласливо пропагандувати неправду та позолочені орденами і різного роду дарунками здобути для себе легалізацію вже присущої їй ролі загарбника. Причому нагоді Москва та її підручна патріархія стараються сховати від вільного світу Україну й її першою постольну Церкву на сході Європи.

Та, на щастя, Божий Промисел, що 1000 років тому вселив у серце і душу українського народу світло Христової науки справив, що те світло не згасло, незважаючи на страшний мученицький шлях Української Православної Церкви і її вірних.

Цей світільник знайшовся з Божої волі в руках вірних нашої Церкви, яка, як те Боже чудо, заіснувала у половині цього століття у багатьох країнах вільного світу. Цей світільник у серці і в руках кожного з нас, кожного що от тут стоїть сьогодні у цьому святому храмі. Будемо ж чесними носіями цього світла Христового народу скарби! Передаваймо його нашим дітям, внукам і правнукам, щоб, коли вже не ми, то щоб вони донесли світо цього світільника до святого київського грі. Пошасті ж нам у цьому, Боже, що у Святий Трійці перебуває!

Ще про церкви...

(Закінчення зі ст. 2)

Церква свв. Косми і Дам'яна в селі Грабів, Ясельського повіту, знищена в 1939-1956 роках.

(Фото О. О. Маркова)

лемківської церковної архітектури (зокрема дерев'яної), а своїми публікаціями збудив у байдужих читачів зацікавлення в тій важкій діяльності та створив більш сприятливі обставини для збереження її живої спадщини. Його публікації одночасно маніфестують журбу і співчуття до скривдженого братнього народу.

Треба також віддати належне признання й українцям, замешкалим в Польщі, серед яких поширення опіки над пам'ятниками рідної культури стає помітно жвавішим. Вони прагнуть, зайняти слово щодо цієї болючої теми, з'ясувати до неї своє становище; щораз більше наголошують на потребі рятувати церкви в небезпеці, щоб не сталося з ними так, як з іншими, що пропади назавжди. Їхня заслуга в тим більша, коли їм приходить працювати в складній ситуації та переборювати різні труднощі, щоб тільки так чи інакше спричинитися меті, що їм вони добровільно на себе наклали. Їхній почин і досвід в цьому небуденному ділі дасть цінний вклад для дальшого далекого невідомого завдання, яке буде вимагати доброї та спеціалізованої підготовки, опертій на досягнення сучасної науки.

І врешті в обороні добра матеріальної культури Лемківщини перед шкідливими діями часу, повинні стати не тільки ентузіастами, шанувальниками церковної старовини в Польщі, але й українська спільнота у вільному світі. А добрим прикладом може послужити село Ганчова (Горлицького повіту), де з допомогою земляків, замешкалих в Америці, врятовано цінну церкву.

Стоїмо вже так близько до довгоочікуваного 1988 року. І ми, що належимо до тих щасливців, що шкідують всякої праці і скарбів, вже сьогодні утворюємо пам'ятники для ушляхетнення і увічнення найславнішого в нашій історії Ювілею, 1000-річчя Хрищення Русі-України. І це шляхетне та корисне. Але чи могло б бути щось шляхетніше і корисніше, ніж те, щоб, подавши помічну руку нашим братам, спільним зусиллям в рамках Ювілейних дій відбудувати церкву на наших етнографічних землях в Польщі, передусім тих найбільш у небезпеці. А це, безсумнівно, був би найкращий вистав вірності і пошани батькам та живучій спадщині їхньої самовідданної праці на славу Христової Церкви і нашої батьківщини.

Одинадцятий...

(Закінчення зі ст. 2)

ттю про творчість Максима Рильського до 90-річчя від народження поета. Григорій Костюк поділився своїми спогадами про зустрічі з Григорієм Косинкою ще на початках його творчості. Про долю актора в окупованій Україні розказує Валеріан Ревуцький на прикладі визначного актора Віктора Добровольського, який помер у Києві, закінчивши свою театральну кар'єру в російському театрі. Яр Славутич подав критичний розгляд творчості Святослава Караванського. Остап Тарнавський накреслив силуетку померлого письменника-гумориста Івана

Керницького. Анна Власенко-Бойдун дає перегляд акторського героя у творчості Уласа Самчука. Є ще інші статті, що їх породили сумні факти смерті наших колег-письменників, а саме Любові Колесенко про Івана Смоляка, Олександра Копача про Володимира Скорупського, як і короткі нарис про приводе смерті поета Богдана Нижанківського і письменника Олександра Филіповича.

Присемне враження викликають останні дві сторінки збірника, на яких розміщені списки всіх тих приятелів української літератури і письменницького збірника „Слово“, які з приводу смерті Юрія Стефаніка, чи теж з нагоди видання його великої книги есеїв і статей під назвою „Моїм синам, моїм приятелям“ поспішили із щедрих датками на видавничий фонд Об'єднання Українських Письменників „Слово“. І багато цих громадян-жертводавців і багаті їх пожертви, що дають суму кількох тисяч доларів. Це додає Редакційній Колегії відваги плянувати наступні збірники. А тим часом запрошується всіх закупити оцей одинадцятий збірник, бо в ньому кожний знайде цікаві матеріали з найновішої творчості наших письменників на поселеннях.

НА ПРОДАЖ

Вже можна набутти сорочки з першої збіркою серії видані з нагоди Тисячоліття Хрищення в Україні. Друж сина і ювенту. Розміри: S, M, L, XL, 50 процент бавовни. Ціна: 8,50 дол. амер., 11,80 дол. кан. Чеки, або „Money Orders“ прошу вислати на адресу:

Zenko Kobasa
26 Chestnut St.
Salem, N. J. 08079

Гуртова продаж, ціни доступні, час доручення 3-4 тижні.

Вступайте в члени УНС

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07060
РАІСА ХЕЙЛИК, власник

(201) 647-7221 • (201) 647-3492

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ
СТАВIMO ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ,
СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, МАРМОРІВ
БЕРОЗНИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВІНТАРІ Св. АНДРІЯ
В С. БАНД БРУКУ, Н. ДЖ.
ТА ІНШИХ ЦВІНТАРЯХ В ЗСА

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редактор Омелья Твардовський

Понад 120 учасників
проходять вишкіл
у спортивній школі

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Осяги українських легкоатлетів

В неділю, 26-го липня ц.р., на оселі УБСоюзу в Глен Спей, Н. Й., розпочався завантажуваний вишкіл у 18-й з черги спортивній школі УСВТ „Ч. Січ“, в якому протягом чотирьох тижнів візьме участь понад 120 юначків і юнаків з різних штатів ЗСА. Як і попередніми роками, провід УСВТ „Ч. Січ“ заангажував висококваліфікований персонал, що буде дбайливо опікуватися учасниками та вишколюватиме їх найновішими методами. Завдяки добродіям і головно членів - меценатів УСВТ „Ч. Січ“ Миколі Бойчукові інструктори спортивної школи користуватимуться в цьому році вперше відеозаписами лекцій світової слави тренерів, а також змагань з копаного м'яча найславніших дружин світу, в тому числі і Київського „Динамо“.

Церемонію відкриття спортивної школи провів голова УСВТ „Ч. Січ“ Мирон Стебельський, який привітав юначків і юнаків та їх батьків, а також розповів коротко про історію і головну мету цієї відзначеної української спортивної школи. Після подання основних правил і обов'язків побуту в таборі, голова представив провід, склад опікунів і інструкторів.

Керівниками спортивної школи по два тижні будуть Мирон Стебельський і Омелья Твардовський, секретаркою і медичною сестрою — Марія Бокало. Головними інструкторами копаного м'яча будуть Ігор Чупенко (перші три тижні) і д-р Остап Стромєцький (четвертий тиждень). Асистентами з копаного м'яча: Степан Коваленко, Ярослав Твардовський і Гриць Сергій.

Інструкторами: тенісу — Андрій Гарматій, плавання і водіянки — Христина Козак-Процюк, асистентка — Рената Данчевська. Опікунами протягом чотирьох тижнів є: Володимир Василяк, Тарас Науменко, Ліда Бокало, Юрій Гуменюк і Михайло Сергій.

На закінчення програми відкриття з привітом виступив Микола Богдан, управитель оселі „Верховина“. В своєму слові на підставі досвіду співпраці з провідом спортивної школи в минулих роках Богдан, між іншим, висловив велике признання керівникам, опікунам і інструкторам, завдяки яким учасники вишколу були теж зразковими таборниками, „мешканцями оселі“. Він сподівається, що спортова школа задержить свою світлу традицію і в цьому році.

Згідно з цюгоричною вишкільною програмою учасники спортивної школи крім обов'язкових лекцій в бажаних ділянках спорту відбудуть цікаві зустрічі в змаганнях з українськими і американськими таборниками. Головно після одного тижневого вишколу поїдуть на оселю СУМ в Еленвіль де будуть учасниками Спортивних Ігор української молоді. Протягом чотирьох тижнів будуть активні самодіяльні гуртки, що виконуватимуть розвагові програми при тижневих ватрах і в залі павільйону. Висвітлюватимуться добрі науки і розвагові фільми.

HELP WANTED

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКУ
для поміччї самітньому
старшому чоловіку, живе у власній
хаті в Duquesne, Pa. (копи Пітс-
бург). Можна жити в хаті або
денно приходити. Добра плат-
ня. Писати на адресу:
Mr. John Petruszo, 53 7th Street
Edison, N.J. 08837

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ.

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомова

Енциклопедія України
в англійській мові

ЦІНА:
Том I \$ 75.00
Том II \$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00
включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ГОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ
на СОЮЗІВЦІ

Субота, 8-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль „Зоря“
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Субота, 15-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль школи
Роман Приймач-Богачевської
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Хлопці зі Львова“

Субота, 22-го серпня
Танцювальний ансамбль „Дунай“,
Ст. Катаріс, Канада
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гуцули“

Субота, 29-го серпня
8:30 веч. КОНЦЕРТ
Опера Компанія ім. Лисенка
сolistи:
Марта Кульчицька-Андріюк
Олена Геймур
Богдан Чаплинський
Ігор Дорин Кравців
Піно Мартя Кузьма-Каннінгем
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри „Темпо“ і „Ново покоління“

Субота, 5-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Алекс, вокаліст
Оркестра „Темпо“
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Неділя, 6-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Жіночий хор „Ясміні“, Торонто
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Субота, 19-го вересня
ДЕНЬ УНСОЮЗУ
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль „Чайка“
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: Париса Порет-Лисняк

Програма може бути змінена
Souzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446
(914) 626-5641

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛ!

СОЮЗІВКА

пошукує додатково

РОБІТНИКІВ до ПРАЦІ

з огляду на те, що деякі студенти мусять залишити
працю, бо починають школу.

Пишіть або телефонуйте:

Souzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446
(914) 626-5641

ШАНОВНІ
ЧИТАЧІ!

Лишається дуже мало часу для приготувань до
гідного відзначення найбільш величезної події україн-
ської історії, 1000-ліття прийняття християнства
українським народом.

Допоможіть своєю скорою і щирою пожертвою
виконати всі заплановані акції Крайового Комітету
Тисячоліття Хрищення в Україні.

Чеки проситись виставляти на: UUAARC, INC. —
MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND
та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue,
Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситись виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Комітет Оборони Української Спащини
та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборовання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або пош-
товими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вповненням вирізок цього заклику
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, приз-
вище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

місцю дому вулиця

місцевість

стеит

поштовий код